Libris.ro
Respect pentru oameni și cărți

O viață sub stăpânirea Duhului Sfânt

Duhul *care te ridică*

JIM CYMBALA
PASTOR AL BISERICII BROOKLYN TABERNACLE, NEW YORK
ÎMPREUNĂ CU JENNIFER SCHUMANN

Traducere de Adriana Ioana Nacu

CASACĂRȚII
Oradea, 2018

Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți

Cuprins

Prefață 9

Partea întâi: Agentul lui Dumnezeu pe pământ 11
1. Sfinte întreruperi 13
2. Cine este Duhul Sfânt? 23
3. Creștinismul fără Duhul Sfânt este lipsit de speranță . . . 33
4. Condus de Duhul Sfânt 43
5. Influențat și condus: povestea lui Roma 55

Partea a doua: Când acționează Duhul lui Dumnezeu . . . 69
6. Cuvântul prinde viață 71
7. Există semne și simboluri ale reînnoirii 83
8. Există bucurie 95
9. Dreptul la bucurie: povestea lui Evelyn 107
10. Există o căutare după asemănarea cu Cristos 119
11. Există putere 131
12. Puterea iubirii: povestea Dianei 143

Partea a treia: Când ne predăm Duhului Sfânt 153
13. Îi iubim pe cei care sunt greu de iubit 155
14. Dorim comuniunea 165
15. O viață cuprinsă de teamă și dorința de părtășie: povestea lui Terry 179
16. Învingem frica 195
17. Putem cutremura împărăția cu rugăciunile noastre. . . 205
18. Un răspuns la rugăciune: povestea lui Annes 219
19. Nu mai suntem spectatori 233

Concluzie: De aici, încotro? 245
Note 253

Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți

Prefață

În fiecare duminică, milioane de oameni asistă plictisiți la serviciile religioase de la biserică. Chiar și bisericile care cheltuiesc o avere pe organizare și prezintă un spectacol minunat lasă un gust amar în cele din urmă. Însă, gândiți-vă la următorul lucru: este posibil să fii plictisit de Duhul Sfânt? Dacă S-ar manifesta cu adevărat, ne-am mai uita oare la ceas? Așadar... nu este plictiseala un semn cert al absenței Duhului?

Scopul acestei cărți nu este acela de a cere ajutorul Duhului Sfânt, ci de a-I cere să fie stăpân peste viețile noastre. Această carte se adresează celor ce refuză să se mai prefacă.

„Duhul este acela care dă viață, carnea nu folosește la nimic" (Ioan 6:63).

Priviți bine acest verset. Îl credeți cu adevărat? Reflectă viața voastră de rugăciune acest verset?

Duhul Sfânt nu este doar un ajutor care ni se dă. El este singura noastră speranță. El este Cel care dă viață. Însă, când oamenii sunt lipsiți de viață, biserica le dă de obicei alte soluții. Când serviciile religioase sunt lipsite de viață, recurgem la atât de multe metode pentru a crea emoție. Acesta nu este și cazul bisericii Brooklyn Tabernacle, unde pastorul Jim a slujit cu credincioșie zeci de ani. Rugăciunea este soluția lor pentru toate problemele. Și se vede lucrul acesta.

Unul dintre lucrurile care mă impresionează la această carte este faptul că e scrisă de un om al lui Dumnezeu. Nu de un puști cu o teorie, ci de un om al lui Dumnezeu care L-a văzut pe Duhul Sfânt acționând cu putere în nenumărații săi ani de slujire plină de credință.

Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți

Îmi amintesc cum, cu ani în urmă, participam la o conferință și eram uimit și puțin gelos pe vorbitorii care mă impresionau prin cunoștințele și carisma lor. Atunci pastorul Cymbala a urcat pe scenă. Vorbea la fel de captivant ca ceilalți, dar vorbea într-un asemenea mod, încât am uitat cu totul de persoana sa. M-a ajutat să mă concentrez numai asupra lui Isus. La sfârșitul predicii, simțeam o profundă reverență față de Dumnezeu. Eram cu totul concentrat asupra cuvântului Său, nu al vorbitorului.

Din învățătura și scrierile sale, e limpede că Jim Cymbala dorește un lucru: să se asigure că Isus este singura persoană glorificată. În timp ce mulți „învățați" se străduiesc din răsputeri să ne asigure că nu suntem suficient de inteligenți pentru a înțelege Scripturile fără ajutorul lor, Jim încearcă să fie o persoană obișnuită, plină de Duhul Sfânt. El ne încurajează să studiem Scripturile singuri, prin puterea Duhului. Ne reamintește că El este Stăpânul tuturor lucrurilor, iar El dorește să ne dea putere, să ne ghideze, să ne învețe și să ne folosească. Pe toți.

Toți vedem problemele care există în biserică. Nu avem nevoie de o altă carte să ni le evidențieze. Ceea ce avem acum nevoie este să credem că soluția este cu adevărat simplă. Duhul Sfânt.

Francis Chan
Autor al cărții *Dragoste nebună*

Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți

Partea întâi

Agentul lui Dumnezeu pe pământ

Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți

Capitolul 1

Sfinte întreruperi

Nu mă așteptam ca Duhul Sfânt să mă însoțească la masă și, totuși, exact așa s-a întâmplat.

Soția mea, Carol, era plecată din oraș, așa că m-am dus la una dintre cafenelele mele preferate din Long Island. Am găsit o masă retrasă lângă perete, am comandat salata mea preferată și, în timp ce mă bucuram de masa mea sănătoasă, citeam jurnalele. M-am abonat la revista electronică *New York Times* pe Kindle și, după ce am aruncat ochii peste câteva articole, un titlu mi-a atras atenția: „Creștinii din Pakistan copleșiți de ură". Înfulecam cu poftă din salata mea, dar acest articol m-a făcut să pun furculița jos și să continuu lectura:

> Pereții negri și pătați ai dormitorului familiei Hameed vorbesc despre o crimă odioasă. Sâmbătă, șapte membri ai familiei au murit aici, dintre care șase au fost arși de o mulțime furioasă ce a pătruns în casa lor și l-a împușcat mortal pe bunicul acestora, doar pentru motivul că erau creștini.
>
> Familia se îngrămădise în dormitor, vorbind în șoaptă și proptind ușa cu spatele, în timp ce mulțimea îi batjocorea.
>
> „Ziceau: «Dacă ieșiți afară, vă omorâm!»", a relatat Ikhlaq Hameed în vârstă de 22 de ani, singurul care a reușit să scape. Printre morți s-au numărat și doi copii: Musa, de șase ani, și Umaya, de treisprezece ani.[1]

Libris.ro Respect pentru oameni și cărți

Articolul descria dezlănțuirea furioasă a unei mulțimi de două mii de musulmani, dezlănțuire care a durat opt ore și a avut loc în Gojra, Pakistan, unde creștinii reprezintă un procent de nici 5% din populație. Pe lângă membrii familiei Hameed care au fost uciși, douăzeci de creștini au fost răniți, iar mulțimea a pus foc și a jefuit o sută de case ale creștinilor, în unele cazuri distrugând și mijloacele de trai ale familiei.

De ce?

Cu o zi înainte, creștinii ce participaseră la o nuntă într-un sat învecinat au fost acuzați că au ars un Coran. Oficialii care au investigat acuzația au declarat că această acuzație era falsă, dar liderii religioși locali au folosit știrea pentru a ralia musulmanii împotriva minorității creștine locale.

Familia Hameed, o familie creștină, nu a fost deloc implicată în toate acestea. Se aflau toți acasă, luându-și micul dejun, când mulțimea furioasă s-a strâns în apropierea casei lor. Când bunicul a deschis ușa să vadă ce era cu acel zgomot, grupul de musulmani s-a năpustit înăuntru. Familia Hameed a încercat să se refugieze într-o cameră din spate în timp ce grupul de musulmani a intrat în casa lor și a jefuit-o, după care i-au dat foc.

Duhul îmi mișcă sufletul

Nu-mi venea să cred ceea ce citeam. Deseori, despre maltratarea creștinilor nu se vorbește în media la nivel național, dar această relatare era în *New York Times*. Am căutat informații suplimentare în alte jurnale și am aflat că, după câte se pare, poliția pakistaneză nu a intervenit în timpul carnagiului. Cel mai mult m-a mișcat un comentariu făcut de unul dintre supraviețuitori. A declarat că nu se va răzbuna deoarece Biblia îl învață să se roage pentru ca dușmanii săi să vadă lumina.

Am început să mă rog pentru creștinii din Pakistan, iar, în timp ce mă rugam, m-am trezit plângând și a trebuit să îmi întorc fața spre perete.

Eram îngrijorat că ceilalți din cafenea îmi vor vedea lacrimile și se vor întreba ce era în neregulă cu mine. Ce tragedie!

Libris.ro
Respect pentru oameni și cărți

Suferințele prin care treceau acei oameni din cauza credinței lor în Isus era de neimaginat. M-am simțit atât de legat de ei – de acei frați și de acele surori pe care nu îi cunoșteam personal, dar alături de care, într-o zi, îmi voi petrece eternitatea.

M-am simțit atât de legat de ei – de acei frați și de acele surori pe care nu îi cunoșteam personal dar alături de care, într-o zi, îmi voi petrece eternitatea.

La fel ca domnul Hameed, și eu sunt creștin și bunic, dar alte asemănări între noi nu mai există. Eu niciodată nu am deschis ușa casei mele unei mulțimi furioase și niciodată nu am încercat să-mi protejez familia de jefuitori. Niciodată nu mi-am privit familia murind în timp ce încerca să scape de flăcările care au cuprins casa. Niciodată nu am suferit violențe fizice de pe urma credinței mele în Cristos. Nu pot decât să-mi imaginez felul în care acele circumstanțe le-au pus credința la încercare. Sau felul în care mi-ar pune mie credința la încercare.

Aici în America, noi, credincioșii, simțim că ne este încercată credința de lucruri stupide precum un blocaj în trafic sau o mașină care nu vrea să pornească. Adevărul este că suntem toți răsfățați, inclusiv eu. Eu aveam atât de mult, iar ei aveau atât de puțin; viețile și experiențele noastre sunt din lumi complet diferite. Și, totuși, tânjeam atât de mult să îi ajut. Dar cum? Nu cunoșteam pe nimeni din Pakistan. Eram un simplu om care-și lua prânzul singur, într-o cafenea din Long Island.

Duhul Sfânt mi-a tulburat inima într-un mod neobișnuit, rugăciunea mea pentru ei nu mai contenea. *Doamne, fii cu oamenii Tăi! Ajută-i să găsească hrană, să găsească de lucru, un acoperiș deasupra capului și un pat în care să se odihnească! Dă-le alinare în durerea lor! Protejează-i! Păzește-le mintea – nu lăsa să își piardă credința din cauza violenței comise împotriva lor!* M-am rugat până am rămas fără cuvinte. Când am terminat, am simțit că am făcut ce am putut, și totuși tragedia lor mi-a rămas ca o greutate pe inimă.

Tot restul acelei zile de luni și mare parte a zilei următoare mi-am văzut de treburi, dar gândurile mele reveneau frecvent la acei oameni și, de fiecare dată, mijloceam în rugăciune pentru ei.

Libris.ro Respect pentru oameni și cărți

Unul dintre bărbați obișnuia să vândă cereale dintr-o căruță, dar mulțimea de musulmani i-o arsese, împreună cu lada de zestre a fiicei sale. Unde o să găsească el de lucru, acum că mijloacele sale de negoț nu mai erau? Familiile rămăseseră deodată fără case, pe stradă, în căutarea unui loc în care să-și ducă zilele. Nici măcar oamenii din biserica lor nu îi puteau ajuta, pentru că o sută de alte case fuseseră, de asemenea, arse și jefuite. Numai Dumnezeu îi putea ajuta să înfrunte această durere, această pierdere.

Duhul Sfânt leagă două lumi

În fiecare marți seara, biserica Brooklyn Tabernacle organizează o întâlnire de rugăciune. În acea seară, în timp ce stăteam pe rândul din față, cântând și rugându-mă cu familia mea de la biserică, nu-mi puteam lua gândul de la acei credincioși pakistanezi. Ceva nu-mi dădea pace în duhul meu. Simțeam că trebuia să fac ceva mai mult; doar că nu știam ce.

La un moment dat, m-am ridicat în picioare.

— Am ceva pe inimă, am spus bisericii. Nu pot scăpa de acest sentiment și vreau să îl împărtășesc cu voi. Și apoi ne vom ruga. Nu știu ce altceva aș putea face.

Mi-am scos Kindle-ul și m-am pregătit să citesc articolul din el.

— Suntem departe de Pakistan și mulți dintre noi probabil că nu vor ajunge acolo niciodată – dar ascultați…

În timp ce citeam articolul, simțeam durerea bisericii la gândul că o mamă și copilul ei au fost arși și au murit din cauza credinței. La fel ca mine, oamenii erau îndureraţi pentru acei creștini care își pierduseră membrii familiei, casele și locurile de muncă.

— Să ne rugăm chiar acum, le-am spus, după ce am terminat de citit articolul. Dumnezeu a zis ca, în ziua necazului, să Îl chemăm pe El și El ne va răspunde. Haideți să ne ridicăm și să formăm grupuri de trei sau patru persoane în toată sala! Biblia mai spune că Domnul este „Dumnezeul oricărei mângâieri". Haideți să Îl rugăm pe Tatăl să le slujească acelor scumpi credincioși de la celălalt capăt al lumii!

Libris.ro
Respect pentru oameni și cărți

Imediat, clădirea s-a umplut de un murmur sacru – glasuri înflăcărate ale bărbaților și femeilor care chemau numele Domnului.

Cred că întâlnirea de rugăciune de marți seara de la Brooklyn Tabernacle este motorul spiritual care antrenează biserica. Împreună cu soția mea, am început lucrarea acolo în urmă cu peste treizeci și cinci ani, cu o mână de oameni care venea duminica și mai puțin de o mână de oameni care venea marți seara. Dar acum, după atâția ani, erau prezenți cel puțin o mie cinci sute de oameni. Unii veniseră cu două ore înainte, pentru a începe mai devreme rugăciunea la tronul harului.

Am luat de mână câțiva bărbați din primul rând și ne-am unit vocile în rugăciune cu ceilalți. Dar, în timp ce terminam rugăciunea rostită cu voce tare și mă gândeam să trec la momentul darurilor de bunăvoie ale credincioșilor, mă mai gândeam ce altceva mai puteam face. *Doamne, ne-am rugat cum am știut mai bine. Mai este ceva ce aș putea să fac? Este timpul pentru darurile de bunăvoie; ar fi minunat să le putem trimite niște bani. Poate vom putea să punem ceva deoparte din darurile din seara aceasta pentru a-i ajuta pe acești credincioși? Dar, Doamne, cui să trimitem banii? Nu cunosc pe nimeni din Pakistan. Nici măcar nu cunosc pe cineva care să știe vreun creștin de acolo. Oare să spun acest lucru oamenilor? Dar dacă nu reușesc să direcționez fondurile acolo unde este nevoie de ele? O, Doamne, călăuzește-mă! Învață-mă ceea ce trebuie să fac!*

Am terminat rugăciunea și m-am dus înapoi pe podium.

— Vă rog să vă așezați! am spus.

În timp ce făceam o pauză, așteptând ca ei să se așeze, Craig, un lider al bisericii, se îndrepta către mine pe culoarul central, agitându-și mâinile pentru a-mi atrage atenția. Am închis microfonul pentru a asculta ce avea de spus.

— Pastore, este o femeie pe rândurile din spate... e din Pakistan.

O femeie din Pakistan în biserica noastră din centrul Brooklynului, într-o seară de marți?

— Trimite-o aici, i-am spus lui Craig.

Craig a condus-o la mine și, în fața tuturor, cu microfonul încă închis, am discutat cu acea femeie.

Libris.ro Respect pentru oameni și cărți

— Ați mai fost aici? am întrebat-o.

— Nu, este pentru prima dată.

— Și sunteți din Pakistan?

— Da, soțul meu este pastor acolo. Soțul meu și tatăl lui au fost printre primii creștini din afara localității care s-au dus în Gojra pentru a duce ajutoare.

— Cum?

— Da, sunt acolo chiar acum.

Imaginați-vă, chiar în acel moment, soțul ei era în orașul pentru care ne rugam noi! Acesta lucra alături de alți reprezentanți pentru a duce ajutoare familiilor care îi pierduseră pe cei dragi și care își pierduseră casele. Era prima ei vizită la biserica Brooklyn Tabernacle – în aceeași seară în care, în mod spontan, am îndemnat biserica să se roage pentru creștinii din Gojra, Pakistan.

Am împărtășit cu oamenii din biserică ceea ce mi-a spus femeia. S-a auzit un murmur și sala a fost cuprinsă de sfântă mirare, de reverență, iar oamenii au început deodată să Îi mulțumească lui Dumnezeu pentru această femeie, pentru soțul ei și pentru slujirea lor.

Eram în stare de șoc.

Biserica era în stare de șoc.

Femeia era în stare de șoc.

Strigasem la Dumnezeu să ne ajute să găsim un mod de a aduce alinare și ajutoare celor implicați în această catastrofă și, în câteva minute, am aflat că Dumnezeu era deja cu un pas înaintea noastră.

Strigasem la Dumnezeu să ne ajute să găsim un mod de a aduce alinare și ajutoare celor implicați în această catastrofă și, în câteva minute, am aflat că Dumnezeu era deja cu un pas înaintea noastră.

Am făcut colecta pentru creștinii persecutați din Pakistan, reușind să strângem mii de dolari pentru acei credincioși pakistanezi. L-am rugat pe Steve, contabilul nostru, să verifice informațiile date de femeie și să îl contacteze pe soțul acesteia. Totul era adevărat, iar soțul ei părea a fi un om foarte credincios. Spre sfârșitul aceleiași săptămâni,

Libris.ro
Respect pentru oameni și cărți

un alt membru al bisericii noastre a auzit ce s-a întâmplat la întâlnirea de rugăciune. A venit în față și a scris un cec de zece mii de dolari, bani care s-au adăugat la ceea ce noi strânsesem deja. Am trimis banii în Gojra cât de repede am putut.

Nu pierdeți binecuvântarea

Vi se par ciudate astfel de întâmplări?

Ați făcut vreodată parte dintr-un astfel de plan divin?

Poate vi se pare greu de crezut. Poate credeți că este genul de povestire înflorită de pastor cu amănunte exagerate pentru un plus de efect. Sau, mai rău, poate credeți că am inventat totul.

Dar s-a întâmplat.

Și nu ar trebui să ne surprindă.

Nu s-a întâmplat nimic altceva decât faptul că Duhul Sfânt a călăuzit o persoană, și apoi o biserică, să se roage și să trimită ajutoare unor credincioși aflați în suferință de cealaltă parte a lumii. Nimeni nu a trebuit să pună la cale sau să descifreze ceva – și, tocmai de aceea, nimeni nu se poate făli cu această realizare.

În timp ce mă aflam în cafeneaua aceea și citeam despre creștinii din Pakistan, am simțit o durere pe suflet pusă de Dumnezeu pentru ei, chiar dacă nu îi cunoșteam. În acel moment, nu știam ce avea să se petreacă în zilele următoare; eram mișcat de suferința lor și frustrat că nu îi puteam ajuta. Acum înțeleg de ce a fost atât de afectată inima mea de situația lor. Dacă aș fi ignorat compasiunea profundă pentru pakistanezi pe care Duhul o trezise în mine, dacă aș fi ignorat îndemnul Duhului de a mă ruga, legătura pe care Dumnezeu o planificase în acea seară de marți între biserica noastră și credincioșii pakistanezi nu ar fi avut loc niciodată.

Ce pierdere ar fi fost dacă oamenii din Gojra nu ar fi primit niciodată ajutorul nostru financiar! Dar ce pierdere și mai mare ar fi fost pentru mine și pentru întâlnirea noastră de rugăciune dacă nu am fi experimentat lucrarea Duhului Sfânt într-un mod atât de profund și de dramatic! Dumnezeu a intervenit și a făcut „nespus mai mult decât [puteam] cere sau gândi noi”

Libris.ro Respect pentru oameni și cărți

(Efeseni 3:20). El este acel Dumnezeu care regizează totul și care dă răspuns rugăciunilor. Iar noi am fi putut pierde acest lucru. A fost uimitor să facem parte din ceva atât de frumos orchestrat, pregătit de Duhul Sfânt să se întâmple la momentul potrivit.

Dar acele intervenții ale Duhului Sfânt nu ar trebui să ni se pară șocante dacă citim Noul Testament cu atenție. În relatările despre Biserică apar deseori exemple de lucrări ale Duhului Sfânt. Din nefericire, astăzi mulți dintre noi s-au obișnuit să trăiască fără prezența puternică, vie, a Duhului Sfânt în viețile și în bisericile noastre.

Gândiți-vă la aceste întrebări sincere:

- Câți creștini suferă de pe urma unei vieți spirituale aride, mecanice?
- Câți slujesc un Isus despre care știu din lecturile biblice, dar care nu este o realitate vie în viețile lor?
- Ne întrebăm vreodată de ce intervențiile Duhului Sfânt sunt atât de rare în bisericile noastre?
- Oare pierdem unele binecuvântări minunate planificate pentru viețile și bisericile noastre din cauză că nu cunoaștem suficient persoana și lucrarea Duhului Sfânt?

Duhul Sfânt este agentul lui Dumnezeu pe pământ și, totuși, El este cel mai puțin înțeles membru al Trinității, despre El se predică și se discută cel mai puțin. Iar acesta este un lucru trist, deoarece fără El viețile noastre spirituale vor fi întotdeauna o zbatere aridă, mecanică.

Duhul Sfânt este agentul lui Dumnezeu pe pământ și, totuși, El este cel mai puțin înțeles membru al Trinității.

De aceea sunt atât de bucuros că începeți acest studiu despre Duhul Sfânt. Nu mă pot gândi la nimic altceva care să vă poată schimba viața de rugăciune, studiul Cuvântului lui Dumnezeu și experiența din timpul închinării în biserică mai profund decât a-L invita pe Duhul Sfânt să vă fie alături într-un mod proaspăt.

Libris.ro
Respect pentru oameni și cărți

În paginile care urmează veți învăța mai multe despre cine este Duhul Sfânt, despre ce se întâmplă atunci când acționează El și cum vă puteți preda pentru a fi călăuziți de El. De-a lungul drumului, veți întâlni oameni transformați radical, ale căror istorii sunt atât de puternice, încât am dorit să le auziți din partea celor care le-au trăit – în propriile lor cuvinte și în propriile lor capitole. Există un singur lucru mai puternic decât a-L vedea pe Duhul Sfânt la lucru în viața cuiva – și anume a-L vedea la lucru în viețile voastre.

Dacă doriți putere, încredere, bucurie, pace și mai multă iubire în viețile voastre, cereți-I Duhului să vină și să facă ceva nou *în voi*. Poate că veți fi surprinși când Duhul Sfânt Se va așeza la masă cu voi, așa cum a făcut cu mine în acea zi în cafeneaua din Long Island. Dar vă promit că, atunci când o va face, viața voastră spirituală va înceta să mai fie aridă și mecanică. În schimb, va fi plină de uimire în fața puterii Duhului și a minunii bunătății lui Dumnezeu.